

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

II. Cogitationes robusti semper in abundantia. Prov. 21. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Cogitationes robusti semper in abundantia. Prov. 21. 5.

1. Considera paucos esse in servitio Divino, qui dici cum veritate possint robusti. Triginta erant fortes Davidis, sed non nisi tres robusti: quia igitur ratione tu dici potes robustus, qui minimæ difficultati cedis, quæ in vitâ spirituali occurrit, uni respectui humano, uni incommodo, ludibrio, aut derisioni modicæ? Hoc ne quidem est esse fortem. *Spiritus robustorum*, inquit Isaias, *quasi turbo impellens parietem.* Beatum te, si quando robur istud tibi accrescat. Tunc enim verò facillimum tibi erit servire DEO, quia non amplius occurret, quod te absterreat, ipsos muros prosterne.

2. Considera, quid adhibendum remediū, ut hoc robur spiritus consequaris. Id ipsum, quod adhibes ad obtinendum robur corporis. Tria sunt, quæ illud tibi conferunt. Valerudo integra, Nutrimentum bonum, Exercitatio corporis. Valetudo integra: quia si hanc perdas, etiam robur perit. Nutrimentum bonum: quia, quamcumque valeas, nisi bene te nutrias, languebis. Exercitatio corporis: quia qui quotidie exercet vires, semper retinet plus vigoris, quam qui sinit eas otio marcere. Sic omnino facies in proposito nostro. Primò servanda est anima sana à peccato. Hæc enim fanitas basis est & fundamentum ceterorum. Deinde nutrienda est proprio suo alimento, uti sunt oratio affli-

dua, sacra Lectio, pia colloquia, & frequentia Sacramentorum. Denique perpetuò exercenda est, quæ res majoris momenti est, quam forte credas. Nisi quotidianâ exercitatione familiarem habeas usum virtutum, occasiones earum amplectendo, & verò etiam quærendo, certum tibi sit, etsi tor habeas bona dictamina, tot desideria sancta, brevi fore, ut elangueas. Illæ victoriæ, quas indies de tuis defectibus reportabis, continendo verba illa jactabunda, quæ linguam tibi sollicitant, reprimendo iram, coercendo impatientiam, mortificando gulam, illæ, inquam, victoriæ vires tribuent, quia DEUS non vult, uti posset, illas à nobis accipi infusas, vult acquiri.

3. Considera, quibus indicijs possis colligi, an robur istud fueris adeptus. è cogitationibus colliges. Vide, an semper tendant ad abundantiam: *Cogitationes robusti semper in abundantia.* Si tibi sufficiat solum ea facere, ad quæ obligaris, si multum tibi agere videaris, abstinendo ab offensâ Divinâ, à mendacijs, murmuratione, libidine. Si dicas te contentum fore adeptione Paradisi; non es robustus. imò in maximo verlaris periculo damnationis. An forte existimas satis tutam fore civitatem, quæ manibus contenta, licet validis, nullis cingitur exterioribus munimētis, seu factis ad abundantiam praesidijs? imò hæc sunt, quæ

M

illam

R. P. Pauli Segneri *Manna Asina.*

illam maxime defendunt, quia in his primi franguntur impetus inimici, qui plerumque majore delatiunt furore: Nisi tu feceris opera gratuita, quibus impugnandis Orcus vires suas consumat prius, quam aggrediarur debita, actum est. O quam facile poterit tui.

4. Considera neque sic te fore robustum, si aquiescas operibus indebitis, quae facis. Semper aspirare oportet

ad majora. *Cogitationes robusti semper in abundantia.* Si jam sis patiens, inspirandum tibi est ad patientiam magis invictam: si humilis, ad humilitatem magis profundam: si obediens, ad obedientiam magis exactam: & sic deinceps. Nisi in exercitio virtutum collimes ad summum, semper infra scopum descendes. *Estote perfecti, sicut & Pater vester Caeli perfectus est.*

III.

Quid faciam, cum surrexerit ad judicandum DEUS, & cum quaesierit, quid respondebo illi? Iob. 31. 14.

1. Considera illum ipsum Dominum, qui nunc sedet ad dextram Patris, ut fungatur munere Advocati, quamprimum surrecturum, ut occurrat tibi jam non Advocatus sed Judex. Quid igitur de te fiet, miser, amisso vel hoc solo patrocinio? Ideo non dicitur: *quid faciam, cum venerit ad judicandum DEUS*, sed, *cum surrexerit*, ut tanto majorem incutiat terrorem. Omne bonum, quo modo frueris, inde oritur, quia JESUS pro te agit Advocatum. *Advocatum habemus apud Patrem JESUM Christum iustum.* 1. Jo. 2. 1. Hinc res condita plus tibi deferunt, quam mereris. Hinc terra pro eo, quod sub pedibus dehiscat, non modo te sustentat, sed nutrit. Hinc aer & aqua famulatur. Hinc ignis, in quo jam scelera tua plestenda essent, tuis obsequijs se inclinat. At in illo extremo die deponet JESUS officium tam pium. Unde

tibi cogitandum relinquo, quem subito praeda futurus sis omnibus, qui te favissima quaque decernent. Et tamen parum esset solum perdere talem Advocatum. Quod pejus est, Advocatus in Judicem transibit, quo nihil sanctius Reo possit accedere.

2. Considera, quid igitur facturus sis, cum hoc Domino, *cum surrexerit ad judicandum.* Eritne consilium, quod te vertas: quando cum Judice res est, a quo non detur appellatio, delinquenti aliud non suppetit, quam unum ex his quatuor, nempe vel decipere judicem, vel corrumpere, vel effugere, vel placare. Quid igitur Christo facies: an decipies? an DEUM esse noveris: *cum surrexerit ad judicandum DEUS.* Si DEUS est; quomodo deceptioni obnoxius esse poterit? *Numquid DEUS decipietur, ut homo, vestris fraudulentijs?* Job. 13. 9.

Quid